

APORTUL PĂDURII URZICENI IN MENȚINEREA UNEI ATMOSFERE CURATE IN ZONA ALEXENI – URZICENI, IALOMIȚA

Key words: forest, ecosystem, protection, phytocoenosis, regeneration

Rezumat engleza

The Forest is a large and very complicated living mechanism, and different plants are closely interrelated and influence each other in the forest. It is due to protect agricultural land against droughts, landslides and earth falls, to improve and restore the natural qualities of soil slips, to purify the air and spas in the field of human settlements development through livestock grazing, hunting exercise, recreation, etc. The forests also present importance in climate regulation and in creating a healthy and aesthetical important role

The Forest is called a plant association or a phytocoenosis, because, indeed, the forest is as a whole with its internal links and not a gathering of well-defined random.

Rezumat franceza

La forêt est un mécanisme vivant, grande et très complexe, et différentes plantes sont étroitement liés et s'influencent mutuellement dans les bois. Son rôle est de protéger les terres agricoles contre les sécheresses, et le glissement et l'affaissements des terres, améliorer et restaurer les qualités naturelles du sol glisse, pour purifier l'air et de spas dans le domaine du développement des établissements humains à travers le pâturage du bétail, l'exercice de chasse, les loisirs, etc. Les forêts sont également importantes dans la régulation du climat et elle ont un rôle important dans la création de la santé et de l'esthétique.

La forêt est appelé un association usine or la phytocénose, car, en effet, la forêt est un tout dans son ensemble avec ses liens internes et non pas un rassemblement bien définis au hasard.

Pădurea reprezintă o imbinare complexă a unei multitudini de diverse plante, care diferă între ele din punct de vedere al dimensiunilor, formei, modului de înmulțire, tipului de nutriție. Este ca un fel de mecanism viu, mare și foarte complicat, iar diversele plante sunt strâns legate între ele în pădure și se influențează reciproc.

Aceasta face ca pădurea să fie numită asociație vegetală sau fitocenoza, pentru că, într-adevăr, pădurea este ca un întreg, cu legăturile sale interioare bine determinate și nu o adunare întâmplătoare.

Asociația vegetală forestieră trebuie adaptată și condițiilor de sol și clima în care este amplasată pădurea, deci condițiilor de mediu din exterior. Fiecare fitocenoză forestieră se dezvoltă pe un anumit teritoriu, în anumite condiții climatice și pedologice, așadar depinde în mare măsură de mediu, pe care-l modifică.

Un rol important in asocierea forestieră îl joacă stratul de frunze moarte și resturi lemnoase, care conțin substanțe nutritive ce intră în componența unor compuși organici și nu sunt accesibile pentru unele plante.

Fitocenoza forestieră se află în strânse relații reciproce nu numai cu solul, dar și cu atmosfera. Un exemplu îl considerăm schimbul de umiditate dintre pădure și atmosferă.

Astfel, prin intermediul solului, pădurea primește din atmosferă apa sub formă de ploaie, deci regimul precipitațiilor-unul din factori atmosferici-influentează direct creșterea pădurii care, la rândul ei, influențează atmosfera.

Ea, nu numai că absoarbe apa căzută din atmosferă, dar și restituie sub formă de vapori de apă, umezind atmosfera, lucru datorat transpirației plantelor, prin frunze.

În pădure, alături de plante, conviețuiesc specii de animale, păsări, insecte care populează pădurea de la vârful rădăcinii până la cel al coroanei, iar în solul de sub pădure își găsesc locul de viață diverse rozătoare, larve de insecte, răme, etc. Toate aceste elemente ale faunei, care trăiesc în pădure, sunt strans legate de fitocenoza forestieră, unde-si găsesc adapost, hrană și condiții de înmulțire.

Protejarea pădurii.

Cuprinzând mai puțin de un sfert din toată suprafața țării, pădurile ocupă un loc important în cadrul economiei noastre naționale. Atât în trecutul îndepărtat, cât și în secolul nostru, pădurile au fost supuse unui jaf masiv, tăierile iraționale asociate cu nerespectarea măsurilor de refacere și protecție au produs importante perturbări ecologice, cu consecințe dintre cele mai grave pe plan economico-social și cultural.

Cea mai mare parte a fondului forestier aparține domeniului public, fiind scos din circuitul civil general. O mică parte din terenurile acoperite cu păduri se află în proprietate privată a persoanelor fizice, fiind supuse regimului de drept comun.

Potrivit prevederilor legale, apărarea și îmbunătățirea mediului inconjurător, menținerea echilibrului ecologic prin conservarea și protejarea pădurilor este o îndatorire de bază ce revine tuturor persoanelor fizice și juridice (art.2 din Legea nr.137/1995).

Conservarea și dezvoltarea fondului forestier, potrivit legislației în vigoare, se realizează în principal prin:

- menținerea integrității fondului forestier, fiind interzisă reducerea acestuia sub orice motiv;
- creșterea suprafeței fondului forestier în zonele cu deficit în păduri;
- aplicarea de tehnologii de recoltare și colectare a lemnului, care să nu afecteze echilibrul ecologic;
- prevenirea proceselor de degradare a pădurilor și solurilor forestiere.

Apărarea terenurilor din fondul forestier împotriva bolilor și dăunătorilor reprezintă o problemă de stat, cuprinzând măsuri de prevenire, prin folosirea metodelor fizico-mecanice și măsuri agro-fitotehnice, ținând cont de caracteristicile fiecărei păduri în parte.

În același timp, prin activități educative, desfășurate în mijlocul naturii, trebuie să infirmăm părerea conform căreia "pădurea precede omul, deșertul îl urmează".

Regenerarea pădurii.

Unei păduri îmbătrânite trebuie să-i ia locul una nouă și procesul acesta are loc, fie că este vorba de păduri virgine, fie că este vorba de cele care necesită intervenție.

Acest proces de înlocuire, de restituire a unei păduri tinere în locul uneia bătrâne se numește *regenerare*, aceasta se poate produce fie pe cale naturală, fie pe cale artificială (prin intervenția omului). Și într-un caz și în altul, procesul poate avea loc prin utilizarea semințelor sau a organelor vegetative (regenerare vegetativă). În cel de al doilea caz, noile exemplare iau naștere din lăstari sau din drajoni, formându-se astfel lăstărișul. Trebuie menționat că, în timp ce capacitatea de a produce semințe o au toate speciile, cea de lăstărire o au numai unele.

Deosebit de viguros lăstăresc, doar în tinerețe, salcâmul și mesteacănul. Unele specii pot forma lăstari și din tulpină, astfel la salcie se pot vedea un număr mare de lăstari chiar de la tulpină, la o anumită adâncime de sol.

Capacitatea de drajonare o au plopul, salcâmul, ulmul, teiul, precum și unii arbuști forestieri. Arboretele provenit din sămânța are o dezvoltare mai bună, o rezistență mai mare la acțiunile nefavorabile mediului, este mai longeviv și are lemn de calitate mai bună.

Modalitatea de regenerare prin semințe se referă la semințele căzute pe pământ și care au dat naștere la puieți, găsind condiții corespunzătoare naturii lor, precum și cerințelor ecologice, rezistând mai departe cei mai viguroși, capabili să se adapteze condițiilor naturale.

Pentru crearea celor mai bune condiții de vegetație se impune curățirea solului de buruieni, precum și afânarea lui, lucrări care se execută în timpul stării de semințis (lastaris).

Trebuie amintit, de asemenea, că în unele tipuri de arboret se folosește curățirea artificială de crengi uscate, în scopul obținerii unor tulpini netede, drepte, altfel se produc imbolnăviri de lemn cu noduri care scad valoarea sa economică.

Proces de reimpădurire în Pădurea Urziceni, Jud Ialomița

Lucrări de protecția pădurii.

Ca orice organism viu, arboretele poate suferi imbolnăviri ca urmare a acțiunii unor virusi, ciuperci, atacuri de dăunători (insecte, rozătoare, specii de vânat), acțiuni nocive ale omului (pășunat în pădure, poluarea solului, aerului și apei).

Cel mai bun tratament pentru organismul forestier este prevenirea imbolnăvirii. Prima măsură este crearea unui arboret viguros, care să se poată opune la

acțiunile vătămătoare. Aceasta măsură ne ajută, însă, tocmai în cazul unor acțiuni ale omului, ca de exemplu pășunatul în pădure.

Apa din precipitații pătrunde tot mai greu în sol (viteza de infiltrare a apei este de trei ori mai mică decât în cazul în care nu s-a pășunat, începe să stagneze la suprafață și apar primele semne de înmlăștinire). În plus, unde se practică pășunatul în pădure, populația insectelor dăunătoare este de trei-patru ori mai mare, iar a celor folositoare de două ori mai mică decât în absența pășunatului. Toate acestea determină înrăutățirea considerabilă a creșterii și dezvoltării arboretului, precum și a vătămarilor produse arborilor.

O altă serie de pagube aduse pădurii sunt cele provocate de vânt. Desigur că, acest fenomen se petrece atunci când, în scopul satisfacerii necesităților de vânătoare, să se mențină un număr mare de exemplare de vânat pe o anumită suprafață de pădure. Cele mai periculoase specii sunt iepurii și cervidele (câprioarele, cerbi) care distrug puișii din pepinieră sau rod coaja arborilor tineri și, mai ales, distrug mugurii.

O altă problemă deosebită a activității de protecție o constituie lupta cu insectele dăunătoare. Pagubele provocate de acestea sunt extrem de variate. De exemplu, omizile unor molii care mănâncă frunzele, larvele de cărăbusi care distrug coaja rașinoaselor și chiar a lemnului, distrugerea fructelor și semințelor.

Metodele de combatere sunt diferite în funcție de dăunători. Astfel, în cazul defoliatorilor, cea mai răspândită metodă de combatere este prafuirea sau stropirea întregii păduri cu substanțe chimice care, ingerate de către dăunători sau numai prin contactul exterior cu acestea duce la moartea lor.

O altă grupă de dăunători o constituie rozatoarele (șoareci, șobolani) care distrug semintele, mănâncă lăstari subțiri și mugurii speciilor de foioase, rod exemplare tinere întregi de la varf până la rădăcină.

Inspecțiile zonale din subordinea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecția Mediului urmăresc menținerea integrității fondului forestier, în direcția prevenirii tăierilor ilegale de arbori, a defrișărilor și pășunatului abuziv.

Funcțiile pădurii.

Când vorbim despre pădure, ne gândim, în primul rând, la foloasele ei: lemnul (pentru casă, mobilier, încălzire). În același timp, dacă ne gândim cât și din suprafața totală a pădurilor de pe glob sunt utilizate de către om, ne putem da seama câte rezerve nu sunt folosite.

Există două categorii de funcții:

- a) materiale
- b) nemateriale

Funcția materială reprezintă aspectul cunoscut al producției de lemn și a derivatelor acestora, dar și a celorlalte produse ce se obțin din pădure, mergând de la fructele de pădure până la plantele medicinale (muguri, frunze, sevă).

Funcțiile nemateriale se referă la protecția naturii, a mediului în care trăiește și activează omul, și anume:

- Participă la procesul de formare, evoluție și conservare a solului;
- Favorizează înmagazinarea apei;
- Impiedică scurgerile la suprafață, apără solul de eroziuni;
- Reglementează umiditatea relativă a aerului;

- Are rol antipoluant (depoluant):fonic, biologic, chimic;
- Atenuază zgomotul cu până la 18%;
- Realizează o epurare microbiană (60-70 tone/an – de 6-7 ori mai mult decat ierburile);
- Generator de gaze și regulator al compoziției aerului atmosferic (un hectar pădure produce anual 30t de oxigen, din care se consumă 13t pentru respirație; același hectar consumă în procesul de fotosinteză 16 t de CO₂);
- Rol sanogen;
- Conservă un genofond de mare diversitate.

Un rol deosebit de important îl constituie natura și ca factor de recreere, din punct de vedere social, cultural și istoric.

Identificarea unor specii de arbori în Pădurea Urziceni

Pădurile din Municipiul Urziceni se întind pe o suprafață de 24 ha, fiind reprezentate de păduricea de plop (*Populus alba*) din vestul Străzii Tudor Vladimirescu și păduricea din sud-estul orașului, care la origine a avut 2 liziere de salcâm (*Robinia pseudacacia*), gladiță (*Gleditsia triacanthos*) și ulm (*Ulmus minor*), plantate în 1949/50, cu lungimi de 700 de metri și lățimi de 10 metri, între care din 1980 au mai fost plantați stejari (*Quercus pedunculiflora*), fag (*Fagus sylvatica*), pini (*Pinus silvestris*), dud (*Morus alba*), tei (*Tilia cordata*), paltin (*Acer pseudoplatanus*), arțar (*Acer Platanoides*) și unii arbuști: corn (*Cornus mas*), păducel (*Crataegus monogyna*), sănger (*Cornus sanguinea*), măceș (*Rosa canina*), azi pădurea fiind compactă (Tabelul 1.1). Un alt areal cu plop se afla în Valea Plopului la ieșirea din oraș.

Pădurea Urziceni, Jud Ialomița

Tabelul 1.1

Structura pădurilor din Municipiul Urziceni

Formații forestiere	Suprafață ocupată (ha)	Suprafață ocupată (%)
Stejărete pure de stejar	5,4	22
Stejărete pure de stejar brumariu	6,3	26
Arborete de plop	8,2	34
Amestecuri de conifere si foioase	4,1	18

Concluzii

Pădurea reprezintă un mecanism viu, mare și foarte complicat, iar diversele plante sunt strâns legate între ele în pădure și se influențează reciproc.

Rolul ei constă în apărarea terenurilor agricole împotriva secetei, a surpării și alunecării terenurilor, la ameliorarea și refacerea calităților naturale ale alunecărilor solului, la purificarea aerului, în domeniul balneo-climateric și în dezvoltarea așezărilor omenești, prin pășunatul animalelor, exercitarea vânătoriei, agrement, etc. De asemenea, pădurile prezintă importanța în reglarea climei și în realizarea unui important rol sanitar și estetic.

Bibliografie

→ LUCRARE DE DIZERTAȚIE „STUDIUL PRIVIND ELABORAREA STRATEGIEI DE DEZVOLTARE DURABILĂ A COMUNEI ALEXENI, JUD. IALOMIȚA ÎN CONTEXTUL ACTUAL” Absolvent: Ionuț PRAVĂȚ Îndrumător Științific: Prof.univ.dr. Aurelian PENESCU

→ MARINESCU, DANIELA 1996. – *Dreptul mediului înconjurător*, casa de editură și presă ”Sansa” S.R.L București

→ PENESCU, A.; NARCISA, B.; MARIN, D. 2001. – *Ecologia și protecția mediului*, Ed. Sylvi, București

→ SCHIOPU, DAN 1997. – *Ecologie și protecția mediului*, E.D.P București